

अभी

(“कान्तार्थिनी तु या याति संकेतं साभिसारिका” इत्युक्तलक्षणा कान्तप्रार्थनया स्वयं संकेतस्यान-
गामिनीसंस्थाने वा कान्तान्दनकारिणी नायिका।
यदुक्तं दर्पणकारैः।

“अभिसारयते कान्तं या मन्मथवशंवदा।

स्वयं वाभिसारयेदा धीरैरुक्ताभिसारिका” ॥

अभिहारः, पुं, (अभि + ह + घञ्) चौथ्यं। सम्मुखे
हरणं। तत्पर्यायः। अभियहणं २। इत्यमरः।
सन्नहणं। कवचधारणं। अभियोगः। अपचिकीर्ष-
याभिगम्याक्रमणं। इति मेदिनी ॥ (साहसं।
अपहरणं।

“यस्याभिहारं कुर्याच्च स्वयमेव नराधिपः”।

इति महाभारते।)

अभिहितं, त्रि, (अभि + धा + कर्मणि क्तः।)
उक्तं। कथितं। इत्यमरः ॥

(“अर्चिनाभिहितोऽर्घ्यः प्रथमार्थी यदि तं तथा।
सम्भोजनी साभिहिता यैशाची दक्षिणा द्विजैः” ॥
इति मनुः।)

अभीकः, पुं, (अभि + कन्, “अनुकाभिकाभीकाः
कामयिता” इति पाणिनिस्तुतम्।) कविः। इति
मेदिनी ॥ सामी ॥ इति हलायुधः ॥ (पतिः।
कामुकः। कामी।

“दृष्टे पर्याशालायां राक्षसाभीकयाय सः”।
इति मट्टिकाये।

उत्सुकः। क्रूरः। निरुहः। निर्भयः। निःशङ्कः।
“अभीकः कामुके क्रूरे निर्भये त्रिभुजा कवौ”।
इति मेदिनी ॥

अभीकः, त्रि, (अभि + कन्) कामुकः। क्रूरः।
उत्सुकः। निर्भयः। इति शब्दरत्नावली ॥

अभीष्टितं, त्रि, (अभ्याप्तुं प्राप्तुमिष्टं, अभि + आप्
+ सन् कर्मणि क्तः।) वाञ्छितं। अभीष्टं।
इत्यमरः ॥

(“भेने मेनापि तत्सर्वं पत्युः कार्यमभीष्टितं”।
इति कुमारसम्भवे।)

अभीरः, पुं, (अभीरयति गा अभिसुखीह्वय गोष्ठं
नयति, अभि + ईर + णिच् + अच्) आभीरः।
गोपः। इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥

अभीरुः, पुं, (भी + कर्त्तरि शीलार्थे क्रुः ततो नञ्-
समासः।) भैरवः। यथा,—
“अभीरुर्भैरवो भीरुभूतपो योगिनीप्रतिः”।

इति वट्टकभैरवस्तवः। निर्भये त्रि ॥ (निर्भीकः।
मयहीनः। निःशङ्कः। “स्थाने युद्धे च कुशलान-
भीरुनविकारिणः”। इति मनुः।)

अभीरुः, स्त्री, (भी + कर्त्तरि क्तु शीलार्थे, नञ्-
समासः।) शतमूली। इत्यमरः ॥

अभीरुपत्री, स्त्री, (भी + कर्त्तरि क्तु शीलार्थे, नञ्-
समासः, वा स्त्रियां ऊङ् असंकुचितपत्रत्वात्
तस्यास्तथात्वं, न भीरुणि पत्राणि यस्याः सा,
स्त्रियां ङीप्) शतमूली। इत्यमरः ॥

अभीशुः, पुं, (अभितः श्यति मुखं तनुं करोति, अभि
+ शो + क्तु, एषोदरादित्वात् दीर्घः।) प्रयहः।
वाग्दोर इति भाषा। (“स्विरा वसन्तु नेयोरथो

अभे

अभ्या स एषां संसंखुता अभीश्रवः”। इति ऋक्।
वेदेऽस्य प्रचुरप्रयोगः ॥ किरणः। इति हलायुधः ॥
अभीशुः, स्त्री, (अभितः अच्यते व्याप्नोति, अभि +
अश् + कर्त्तरि उन्, एषोदरादित्वात् अलोपो
दीर्घः।) अङ्गुलिः। वेदेऽस्य प्रचुरप्रयोगः ॥

अभीषङ्गः, पुं, (अभि + सन्ज घञ्, दीर्घः।) आ-
क्रोशः। इत्यमरः ॥

अभीषुः, पुं, (अभि + इष् + उ) किरणः। इत्यमरः ॥
कामः। अनुरागः। इति शब्दरत्नावली ॥

अभीष्टं, त्रि, (अभि + इष् + कर्मणि क्तः।)
वाञ्छितं। तत्पर्यायः। अभीष्टितं २ हृद्यं इ
दयितं ४ वल्लभं ५ प्रियं ६। इत्यमरः ॥

(“प्राणायथात्मनोऽभीष्टा भूतानामपि ते तथा”।
इति हितोपदेशः।

“अभीष्टायामभूद्रक्षन् पितुरत्यन्तवल्लभः”।

इति विष्णुपुराणं।)

अभीष्टा, स्त्री, (अभि + इष् + क्त, स्त्रियां टाप्)।
रेणुकानामगन्धद्रव्यं। इति शब्दचन्द्रिका ॥

(“ताम्बूलवल्ली ताम्बूली नागवल्गुष्य द्विजा।
हरेणुः रेणुका कौन्ती कपिला भस्मगन्धिनी ॥
ताम्बूल्यां कटुकाभीष्टा देवाभीष्टा गृहाश्रया”।
इति शब्दचन्द्रिका।)

अभीष्ट्यां, स्त्री, (त्तुगमभिगतं, प्रादिसमासः एषो-
दरादित्वात् दीर्घः अलोपश्च)। भृशं। नित्यं।
तद्व्युक्तक्रिययोऽस्ति। इति मेदिनी ॥ (पुनः पुनः।
शश्वत्। अविरतं। निरन्तरं। “उदीर्गारागप्रति-
रोधकं जनेरभीष्ट्यामक्षतयातिदुर्गमः”। इति
साधः ॥

“इच्छन्तभीष्ट्यां क्षयमात्मनोऽपि
न ज्ञातयन्त्युक्तुलस्य लक्ष्मीं”।
इति मट्टिकाये।)

अभीष्ट्यां, अ, (अभि + क्षुण् तेजने डसु, एषोदरा-
दित्वात् दीर्घः “स्वरादिनिपातमव्ययम्” इति
अथयः।) पुनः पुनः। अनारतं। इत्यमरः ॥

अभुक्तः, त्रि, (भुज् + भावे क्तः अश् आद्यच् विद्य-
मानार्थे, नञ्समासः, वा भुज् + कर्मणि क्तः,
नञ्समासः।) उपवासी। यथा,—

“अभुक्तस्य दिवानिद्रा पाषाणमपि जीर्यति”।
इति वैद्यकं ॥ अज्ञतभोजनं वस्तु ॥ (भुक्ता ब्राह्मणाः
पीता गाव इति पाणिनिभाष्यम् ॥ ‘नाभुक्तं जीयते
कर्म कल्पनोत्तिष्ठतैरपि’। इति पुराणम् ॥)

अभूमिः, स्त्री, (न भूमिः, नञ्समासः।) स्थाना-
भावः। अनाधारः। आश्रयाभावः। यथा ॥ “अभूद-
भूमिः प्रतिपन्नजन्मनां भियाम्” इति साधः ॥

“नाभूदभूमिः स्वरशायकानाम्” इति नैषधं ॥

अभेदः, त्रि, (नास्ति भेदो यस्य सः)। भेदरहितः।
अविशेषः। यथा,—“अभेदः शिवरामयोः” इति
पुराणं ॥ (तादात्म्यम् ॥

“काकः कृष्णः पिकः कृष्णः स्वभेदः पिककाकयोः।
वसन्ते समुपायाते काकः काकः पिकः पिकः” ॥
इति नीतिरत्ने ॥ “भेदेऽप्यभेदः सम्बन्धे सम्बन्ध-
स्तद्विपर्ययौ”। इति साहित्यदर्पणे ॥)

अभ्य

अभेद्यं, स्त्री, (भेत्तुं न शक्यते, भिद् + शक्यार्थे ग्यन्-
नञ्समासः।) हीरकं। इति राजनिर्घण्टः ॥
अभेदनीयवस्तुनि चि। यथा,—

“अस्त्राण्यनेकरूपणि तथामभेद्यं दंशनं”।

इति देवीनाहृत्यं ॥

अभोजनं, स्त्री, (भुज् + भावे ल्युट्, नञ्समासः।)
भोजनाभावः। उपवासः। यथा,—

“अजीर्णे भोजनं येषां जीर्णे येषामभोजनं।

राजावभोजनं येषां तेषां नश्यन्ति धातवः” ॥

इति वैद्यकं ॥ (अभयानं।

“वेदोदितानां निव्यानां कर्मणां समतिक्रमे।

स्नातकत्रतशोपे च प्रायश्चित्तमभोजनं” ॥

इति मलमासतन्वं ॥)

अभ्यग्रं, त्रि, (अभिमुखमग्रं यस्य तत्)। समीपं
निकटं। इत्यमरः ॥

सभ्यङ्गः, पुं, (अभि + अन्ज घञ् कुर्व)। तैलमर्दनं।
तत्पर्यायः। खेहनं २। इति राजनिर्घण्टः ॥

यथा,—

“तैलमन्त्रं यदङ्गेषु न च स्याद्बाहुतर्पणं।

सा मादृष्टिः पृथगभ्यङ्गो मस्तकादौ प्रकीर्तितः ॥

अभ्यङ्गमाचरेन्नित्यं स जराश्रमवातहा।

शिरःश्रवणपादेषु तं विशेषेण शीलयेत्” ॥

इत्यायुर्वेदः ॥ * ॥ अग्र्य गुणाः। मार्दवकारित्वं।
कफवातनाशित्वं। धातुपुष्टिजनकत्वं। त्वग्बल-
प्रदत्वञ्च ॥ पादाभ्यङ्गगुणाः। निद्राचक्षुर्हितकारित्वं।

पादरोगनाशित्वञ्च ॥ पादागते द्वे शिरे चक्षुषि
सम्बद्धे स्तः अतश्चक्षुर्हिताधिना पादाभ्यङ्गः कर-
णीयः ॥ कफग्रस्तहृतभेदवमनाजीर्णभिर्नाभ्यङ्गः

करणीयः ॥ इति राजवल्लभः ॥ * ॥ अपरश्च।

“मूर्द्ध्नि दत्तं यदा तैलं भवेत् सर्व्वाङ्गसङ्गतं।

सोतोभिस्तर्पयेद्बाहू स चाभ्यङ्ग उदाहृतः” ॥

तत्पर्यायः। अभ्यङ्गनं २। इति मुद्रितत्वष्टता-
युर्वेदः ॥ आभां इति भाषा।

अभ्यङ्गः, पुं, (अभि + अक्ष + अच्, एषोदरादित्वात्
साध)। तिलकल्कः। इति ऋग्वेदिन्द्राडप्रयोगः ॥

अभ्यङ्गनं, स्त्री, (अभि + अन्ज + कर्मणि ल्युट्)।
तैलं। इति हेमचन्द्रः ॥ अभ्यङ्गः। इति राज-
निर्घण्टः ॥ (तैलादिना शिरःसहितदेहमर्दनम्।

“भोजनाभ्यङ्गनादानात् यदन्यत् कुरुते तिलैः ॥

कृमिभूतः श्विकायां पितृभिः सह मञ्जवि” ॥

इति मनुः ॥)

अभ्यन्तरं, स्त्री, (अन्तरमभिगतं प्रादिसमासः)।
मध्ये। तत्पर्यायः। अन्तरालं २। इत्यमरः ॥
अन्तः २ अन्तरं ४ अन्तरालकं ५। इति राज-
निर्घण्टः ॥

(“प्राणायामौ समौ कृत्वा नासाभ्यन्तरचारिणौ”।
इति भगवद्गीता ॥)

अभ्यमितः, त्रि, (अभि + अम् + क्तः)। रोगी।
इत्यमरः ॥

अभ्यमित्रीशः, पुं, (अभिमित्राभिसुखं अयथीभाव-
समासः, अलङ्कारमौलधिकारे अभ्यमित्र + ख
तस्य ईङ्)। अभ्यमित्यः। इत्यमरः ॥